

PLB Sporto reikalų komisijos pirmininkas Laurynas R. Misevičius: 15 metų vadovaujant ŠALFASS prabėgo kaip 15 savaitių

Laurynas Misevičius Šiaurės Amerikos Lietuvių Fizinio Auklėjimo Sporto Sąjungos (ŠALFASS) vadovavo nuo 2007 metų. Per šiuos 15 metų nuveikta ištis nemažai puikių darbų, padėjusių ŠALFASS išgyventi ne vieną sunkų laikotarpį bei tapti ištis galinga ir veiklia sporto organizacija, aplink save sujungusia išeivijos lietuvių sportininkus bei jų gerbėjus. Su Laurynu kalbamės apie veiklą ŠALFASS ir naujus projektus grįžus į Lietuvą.

Dainius RUŽEVIČIUS

PASAULIOLIETUVIS.LT

Laurynai, kaip apibūdintum savo vadovavimo ŠALFASS ilgalaikius metus - kas tave pradžiugino labiausiai, o kas neleido pasiekti lauktų rezultatų?

Puikiai pamenu tą lemtingąjį 2007 metų rudenį Klivlande, kuomet buvau vienbalsiai išrinktas stambiausios išeivijos lietuvių sporto mėgėjų organizacijos vadovu... Labiausiai įstrigo vieno ŠALFASS veteranų, tuometinio šachmatų sekcijos pirmininko Vyto Nasvyčio replika: labai nesidžiauk laimėjęs rinkimus, nes jeigu mūsų lūkesčių nepateisinsi, sušauksime neeilinį delegatų posėdį ir atstatydinsime! Per 15 metų neatstatydino - iš tiesų pats bandžiau pasitraukti bent du kartus: 2012 ir 2015 metais, tačiau neatsirado, kas perims mūsų Sąjungos vairą. Esu labai laimingas, kad teko tokia tikrai neeilinė patirtis sujungti dvi, galbūt net tris kartas - pokario emigrantų „dipukų“ atstovus ir mus, atvykusius

Lietuvai vėl tapus nepriklausomai, o vėliau ir jau čia, Amerikoje, gimusius – vardan Šiaurės Amerikos lietuviško sporto ateities. Buvo visko – ir sunkesnių momentų, ir be galo puikių, bet sakau atvirai: atidaviau viską, ką galėjau, ir ko, galbūt, ne. Tikiuosi, kad ŠALFASS turėsime ir toliau, su ateinančiu pirmininku kartu dirbome irgi bent dešimtmetį, manau, kad Kanadoje gimęs buvęs Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos pirmininkas Stasys Kuliavas yra puikiai pasiruošęs nuvesti ŠALFASS į organizacijos 75-metį ir dar toliau, to šiandien jam ir jo naujai Valdybai nuoširdžiausiai linkėčiau, o aš jiems padėsiu, kuo tik galėsiu. Esu be galo dėkingas kartu su manim beveik visus 15 metų Centro valdyboje dirbusiems Rytų apygardos vadovui Deiviui Pavasariui, Vidurio Vakarų apygardos pirmininkui Aurimui Matulevičiui, dar prieš mane į organizaciją įsiliejusiam, Kanadoje anksčiau apsigyvenusiam Arūnui Čygui, su kuriuo aptardavome beveik visus aštriausius ŠALFASS klausimus. Rimas Kuliavas, Edis Stravinskas, Rimas Miečius, Arūnas Morkūnas ir Kazimieras Deksnys buvo tie banginiai, ant kurių laikėsi visa Toronto lietuvių sporto veikla, nė vienas renginys nepraeidavo be jų asmeninio prisidėjimo. Pastarąjį dešimtmetį itin sustiprėjo Misisogos (*Mississauga*) „Anapolis“ su šio lietuviško sporto klubo vadovu Pranu Vilkeliu, o Čikaga man visuomet asocijuosis su ŠALFASS patriarchu Rimantu Dirvoniu, kuris su a. a. dešimtmečiais organizacijos priešakyje buvusiu Algirdu Bielskumi ir atvedė mane į šią Sąjungą. Su Rimu labai daug ginčydavomės, ne kartą esame apsipykę, tačiau būtent jam esu labiausiai dėkingas už daugelį pamokų vadovaujant tokiai didelei bendruomenei. Klivlando neįsivaizduoju be ilgamečio „Žaibo“ lietuvių sporto klubo pirmininko Vido Tatarūno, Detroito be buvusio „Kovo“ sporto klubo pirmininko Pauliaus Butkūno, Niujorke daugelį dalykų pastaraisiais metais derindavome su seniausio Lietuvių atletų klubo diasporoje vadovu Jonu Jankausku. Pasakysiu tik tiek, kad 15 metų vadovaujant ŠALFASS prabėgo kaip 15 savaitių, su šilčiausiais jausmais širdyje prisimenu kiekvienas surengtas žaidynes, keliones po įvairias Šiaurės Amerikos vietas lankant mūsų sporto klubus, organizuojant daugybę renginių. Ar viskas pavyko taip, kaip norėjosi? Žinoma, kad ne, tobulybė ribų neturi, tačiau kad po pandemijos beveik sustojus visai lietuviškai veiklai Amerikoje, ŠALFASS 70-mečio sporto šventėje Pasaulio lietuvių centre Lemonte sulauksime beveik 400 dalyvių ir įvyks net 6 sporto šakų varžybos, nebūčiau ir susapnavęs. Tai visiems įrodė, kad vis dar tebesame reikalingi, kad einame teisingu keliu, esame ten, kur ir turime būti.

Laurynas Misevičius Ambassadoriaus taurės krepšinio turnyre (JAV) 2023 m. Draugiškos rungtynės su ukrainiečiais. Asmeninio albumo nuotr.

Neseniai visus Šiaurės Amerikos sporto mylėtojus pasiekė žinia, kad po sėkmingų ir ištis išsimintinų vadovavimo metų, netikėtai visiems, nutarei pasitraukti iš ŠALFASS organizacijos vadovo posto ir savo tolimesnę gyvenimo veiklą tęsti Lietuvoje. Kas paskatino žengti šį, manau, ištis nelengvą žingsnį? Ar negaila palikti to, ką žingsnis po žingsnio kūrei ir nuolat puoselėjai, keldamas ŠALFASS į aukštesnį lygį?

Kai 1994-ųjų rudenį atvykau mokytis į Bridžporto (*Bridgeport*) universitetą Rytų pakrantėje, naiviai galvojau, kad Amerikoje tik porą metelių pabūsiu, baigsiu magistratūrą ir iškart grįšiu į Lietuvą... Nevažiavau už Atlanto nei pinigų užsidirbti kaip daugelis lietuvių, nei dėl kokių nors problemų gimtinėje, tiesiog ,gavęs visą stipendiją studijuoti JAV, leidausi į dar vieną gyvenimo nuotyki. Mano tikslas visada buvo ir tebėra sugrįžti pastoviai gyventi į Lietuvą, tiesiog dabar tai nulėmė ir asmeninės aplinkybės, o toks planas egzistavo nuo pat 1996-ųjų UB pabaigus verslo administravimo magistro studijas. Niekuomet nenorėjau gyventi emigracijoje, tačiau svetur užlaikė įvairios pareigos lietuviškos visuomeninės veiklos labirintuose, jaučiau, kad galiu daug duoti Lietuvai ir iš toliau, bet atėjo

laikas, kai Tėvynės ilgesys padiktavo savo. Vėl gi, ŠALFASS nelieka „ant ledo“, o pereina į kompetentingas jaunesnio, užsienyje gimusio, jau diasporos pasaulyje užaugusio vadovo rankas. Seniai galvojau, kad taip turėtų būti visose Šiaurės Amerikos lietuvių organizacijomis.

Kam perdavei ŠALFASS vadovo raktą? Ar pavyks naujam šios organizacijos vadovui sėkmingai tęsti tavo pradėtus darbus ir aplink save suburti JAV lietuvių sporto bendruomenę? Kokią matai ŠALFASS ateitį?

ŠALFASS ateitį jau senokai mačiau Šiaurės Amerikoje gimusių rankose – mūsų Sąjunga yra jaunimo, sporto bendruomenė, o jai vadovauti turi toks žmogus, kuris pats yra subrendęs JAV arba Kanadoje, kasdien jaučia jaunesnės kartos pulsą. Paskutinius kelerius metus, perkopęs 50-metį, supratau, jog mano, kaip sportininko, aktyviausias periodas jau praeityje, taigi natūralu, kad turėčiau ir organizacijos vairą patikėti už save jaunesniam vadovui. Mes su Stasiu Kuliavu dirbome kartu labai glaudžiai jau paskutinius 5 metus, jis drauge su Čikagoje gimusiu ŠALFASS krepšinio komiteto vadovu Pauliumi Riškumi ir ČLKL steigėju Aurimu Matulevičiumi pereitą vasarą organizavo 71-ąsias ŠALFASS žaidynes, jau keletą metų vadovavo Kanados apygardai, subūrė kitų, 72-ųjų, žaidynių organizacinį komitetą Toronte, manau, kad viskas mums klostosi puikiai. Net pačiame optimistiškiausiame ateities scenarijuje neišsivaizduočiau nieko geresnio.

Perimant PLSŽ vėliavą Druskininkuose 2023 m. Su vicemeru Simonu Girdzijausku.

Kur yra ŠALFASS organizacijos stiprybė?

Visos organizacijos, verslo įmonės, pagaliau šalys ar bendruomenės yra visų pirma žmonės, kurie joms vadovauja, jose dalyvauja ir atsineša į jas savo talentą, energiją ar resursus. ŠALFASS egzistuoja jau virš septynių dešimtmečių, nors ne kartą ir pats savo straipsniuose buvai užsiminęs, kad nematai jokios šviesesnės mūsų Sąjungos ateities, bet mes buvome, esame ir būsimė. Kai vienas šviesiausių ŠALFO žmonių per visą organizacijos istoriją ilgametis generalinis sekretorius, Klivlado lietuvis a. a. Algirdas Bielskus dar 2003 metais man pasiūlė vadovauti šios Sąjungos Rytų apygardai, prisipažinsiu, tada dar pats netikėjau išskirtiniu ŠALFASS vaidmeniu išeivijos lietuviškame sporto gyvenime ir juo labiau ateitimi... Dabar, po 20 metų, esu tikras, kad sulauksime šios organizacijos 100-mečio ir ji gyvuos amžinai. Tol, kol bent vienas lietuvis gyvens Šiaurės Amerikoje ir sportuos.

Pereitų metų lapkričio 11 d. nuotoliniu būdu vyko kasmetinis ŠALFASS organizacijų narių metinis suvažiavimas. Kokie pagrindiniai akcentai buvo priimti šiame posėdyje ir kokie sporto renginiai artimiausiu metu pradžiugins išeivijos lietuvių sporto gerbėjus?

2023 metų organizacijos suvažiavime sprendėme, kaip ir kiekvienais metais, einamuosius ŠALFASS klausimus, aptarėme visas 2023 metų sportines varžybas, sudėliojome 2024 m. kalendorių - kitąmet 72-oji Sporto šventė bus rengiama gegužės 17-19 d. Kanadoje (Toronte), Klevo lapo šalyje vyks ne tik pagrindinės krepšinio varžybos, bet ir jaunių bei senjorų turnyrai, gegužės 18-ąją planuojami stalo ir lauko teniso, kėglių, biliardo, šachmatų, galbūt ir kitų sporto šakų turnyrai. Pereitų metų spalį įvyko jubiliejinės krepšinio diplomatijos - Lietuvos ambasados JAV „ambasadorės taurės“ varžybos, 20-ąją tokį turnyrą laimėjo iš Amerikos lietuvių joniškėčių suburta komanda, būtent ŠALFASS daugiausia prisidėjome prie to, kad besikeičiant LR diplomatiniam korpusui Vašingtone ši tradicija nenutruktų. Metiniame suvažiavime diskutavome, kaip būtų įmanoma pratęsti šią puikią iniciatyvą, kuriai, deja, reikia daug daugiau lėšų, negu šiuo metu yra pasiryžę skirti tiek Užsienio reikalų ministerija (Globalios Lietuvos departamentas), tiek Lietuvos pasiuntinybė JAV sostinėje. Jeigu ne ilgametis šio renginio rėmėjas Lietuvių fondas, nemanau, kad išvis galėtume toliau vystyti ŠALFASS veiklą Jungtinėse Valstijose. Daugelio lietuviškų visuomeninių organizacijų kertinė problema yra finansavimas, ne paslaptis, kad su tuo susiduria ir ŠALFASS vadovai. Turbūt labiausiai nepasiilgsiu šios savo, kaip ilgamečio ŠALFASS pirmininko, darbo dalies. Padaryti mes galime daug ką, tačiau atsiremiamė į pinigus. Naujai ŠALFASS Valdybai, kurią išrinkome lapkričio 11-ąją,

linkiu geriausios kloties sprendžiant organizacijos finansavimo klausimus.

Dirbdamas Lietuvoje, net neabejoju, nenutolsi ir nuo ŠALFASS veiklos, kuri juk tau tiesiog buvo ir yra įaugusi į kraują ir kurios sunku bus atsisakyti....Kaip žadi prisidėti prie tolimesnio ŠALFASS vystymosi ir šios sporto organizacijos gerovės? O gal tiesiog norėsi pailsėti nuo ŠALFASS reikalų ir užsiimti kita mėgstama veikla?

Nors jau beveik pora mėnesių nesu ŠALFASS vadovas, tebesprendžiu pagrindinius organizacijos klausimus, lygiai taip buvo ir 2007 metais - tuomet buvęs ŠALFAS pirmininkas Kazimieras Deksnys padarė itin daug, kad mano kelias perimant didžiausios diasporos sporto mėgėjų organizacijos vairą būtų kuo lengvesnis. Taigi į paties klausimą galiu atsakyti tiesiogiai: žinoma, kad nenutolsiu. Juk už pusantrų metų Palangoje vyks XII Pasaulio lietuvių sporto žaidynės, esame aptarę su naujuoju ŠALFASS pirmininku, kad padėsiu mūsų organizacijai pritraukti kuo daugiau šio renginio dalyvių iš JAV ir Kanados, galbūt atstovausiu ŠALFASS žaidynių organizacinėje darbo grupėje. Nuo išėivijos lietuvių sporto taip greitai neatitolsiu niekaip, juk tebesu Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Sporto komisijos pirmininkas, Valdybos narys. Turėsiu per šiuos pusantrų metų surasti tinkamą kandidatą (-ę) ir toms pareigoms, nes nebeplanuoju gyventi ne Lietuvoje ateityje. Tačiau niekuomet nepaliekau skęstančio laivo - net 55 šalyse yra organizuotos lietuvių bendruomenės svetur, 100 proc. atsiras puikių, sportui neabejingų tautiečių, gebančių vesti viso pasaulio lietuvius sportininku į priekį. Na, o dabar pats laikas pradėti tokių ieškoti.

2023 m. rugpjūčio mėn. Palangoje vyksiu PLB ir PLJS suvažiavime, PLSŽ vėliava perduota Palangos savivaldybės atstovams.

Paminėjai PLB (Pasaulio Lietuvių Bendruomenę), kurios Sporto komisijai vadovauji nuo 2018 metų. Ką pavyko nuveikti pasaulio lietuvių sporto mėgėjų labai pereitais metais? Kokie nauji projektai laukia 2024 metais?

Kadangi 2023 metus daugiau laiko buvau nebe JAV, o Europoje, pavyko kur kas labiau įsijungti į kitų šalių lietuvių sportinę veiklą, ne tik Šiaurės Amerikos. Pavasarį apsilankiau Airijos sostinėje Dubline, kur vietos lietuvių sporto asociacija (vadovas Tomas Jakubauskas) surengė jau trečiąją šeimų sportinę šventę, renginyje dalyvavo keletas šimtų mūsų tautiečių, jie rungėsi 24 sporto šakų varžybose. Beveik tuo pat metu turėjo vykti ir pirmosios Rytų Azijos lietuvių žaidynės, bet, pagrindiniam jų organizatoriui, mūsų Sporto komisijos nariui Ričardui Sedinkinui dėl šeiminių priežasčių palikus Taivaną ir ilgesniam laikui apsistojus Londone, teko perstrateguoti šių varžybų vietovės ir datos variantus. Inicatyvą nuoširdžiai palaikius vietinės Lietuvių bendruomenės pirmininkei Aušrai Andriūškaitei ir PLB Plėtros komisijos narei Sigitai Šimkuvieni-Rosen, taip

pat dosniai parėmus buvusiam kauniečiui krepšininkui, šiuo metu tarp Tailando ir Taivano gyvenančiam verslininkui Šarūnui Grigoniui, galų gale pirmąsias istorijoje lietuvių sporto žaidynes Azijos žemyne suorganizavome Taivano salos sostinėje Taipėjuje pačioje metų pabaigoje, gruodžio 16-ąją. Lietuviai ir jų šeimų nariai kitataučiai varžėsi kėglių, biliardo, stalo teniso ir krepšinio rungtyse, o vakare kartu su latviais ir estais rinkomės į bendruomeninę šventinę puotą amerikietiškoje kavinėje Naujojo Orleano kulinariniu stiliumi. Nors sporto popietėje Taivane ir nebuvo šimtų lietuvių, kaip kokioje Amerikoje, Jungtinėje Karalystėje ar toje pačioje Airijoje, ledai tikrai pajudėjo ir šiemet, tikėsimės, antrosiose tokiose žaidynėse jau dalyvaus daugiau nei trijų šalių atstovai. Beje, abu šiuos sportinius renginius parėmė Švietimo, mokslo ir sporto ministerija, už ką šiai institucijai esame labai dėkingi. Tęsiant sporto komisijos apsiimtų naujų iniciatyvų temą reikėtų paminėti, kad dar vienas mūsų narys, ilgų nuotolių bėgikas Aidas Ardzijauskas netrukus leisis į unikalų bėgimą per Sacharos dykumą ir Arabijos pusiasalį. Vienas iš tokio ne tik sportinio iššūkio tikslų yra skleisti žinią apie pasaulio lietuviams itin svarbų šių metų gegužės 12 d. referendumą, kuriame bus balsuojama ir dėl Lietuvos pilietybės išlaikymo įgijus kitos šalies pilietybę. Tikimės, kad su šiuo bėgimu kitą mėnesį planuojamas A. Ardzijausko vizitas Jungtiniuose Arabų Emyratuose, Dubajuje, duos reikiamą postūmį ir organizuotos lietuvių bendruomenės įsikūrimui šioje mums dar egzotika tebedvelkiančioje valstybėje.

Ačiū už pokalbį, sėkmės nešant pasaulio lietuvių sporto vėliavą!